Aerodynamika pojazdów lab. 6: Własności aerodynamiczne kół

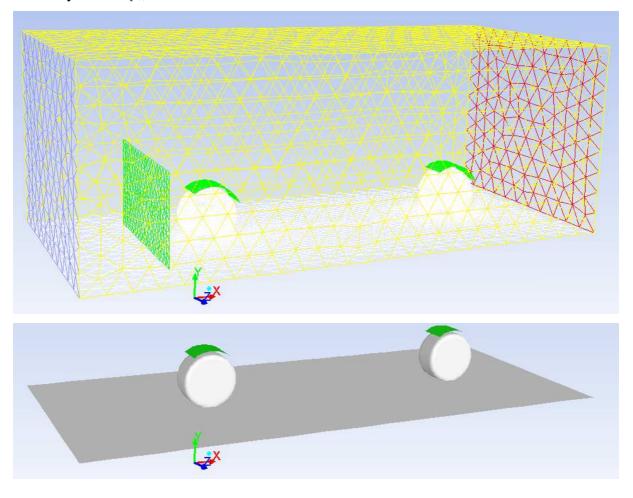
Opis ćwiczenia

Zbadać własności aerodynamiczne dla następujących wariantów:

koła nieosłonięte nieruchome - koła nieosłonięte obracające się - koła z osłonami
Dla każdego wariantu, możemy porównać właściwości koła opływanego świeżą strugą
powietrza oraz tego znajdującego się w jego śladzie.

Fluent

1. Wczytać siatkę "kolo2.msh".

2. Zapoznać się z siatką (sprawdzić jak nazywają się koła oraz ich osłony, które domyślnie są przezroczyste), ustawić oświetlenie i wyświetlanie samych powierzchni ścian siatki.

Ustawienia programu:

- 1. Sprawdzić czy siatka ma właściwą skalę (rzędu kilku metrów), w razie potrzeby przeskalować.
- 2. Ustawić model turbulencji Spalart-Allmaras.
- 3. Ustawić na wlocie:
 - Velocity Magnitude: 30 m/s
 - Turbulent Intensity: 2 %
 - Turbulent Lenght Scale: 0.005 m
- 4. Warunek na dolnych poziomych powierzchniach jest typu wall, zatem aby nie tworzyła się na nich warstwa przyścienna, musimy ustawić na nich prędkość równą prędkości napływu.
- 5. Aby ustawić prędkość obrotową kół należy otworzyć edycję warunku brzegowego koła, pod Wall Motion włączyć Moving Wall, pod Motion ustawić prędkość obrotową (zmienić z Translational na Rotational), ustawić prędkość obrotową:
 - $\omega = v / r$ v predkość wlotowa r promień koła 30 cm

Domyślnie kierunek obrotów jest przeciw zegarowy, dlatego prędkość należy wpisać z plusem. Należy również zdefiniować środek osi obrotu kół (Rotational-Axis Origin), dla obu kół Y=0 i Z=0, dla pierwszego koła X=0, dla drugiego X=3.1 (nie pomylić współrzędnych między kołami)

Poprawność zdefiniowania prędkości obrotowej można sprawdzić oglądając rozkład prędkości na kole od razu po dokonaniu inicjalizacji.

- 6. Wyłączyć kryterium zbieżności, włączyć monitory współczynników sił i na ich podstawie decydować o długości prowadzenia obliczeń.
- 7. Równania pędu pierwszego rzędu (ze względu na zbieżność).
- 8. Zainicjalizować rozwiązanie.
- 9. Sprawdzić powierzchnię odniesienia koła (rzut po osi X) i wprowadzić parametry odniesienia, aby współczynniki sił miały poprawne wartości.
- 10. Uruchomić obliczenia.

Analiza wyników:

Dodać pomocnicze powierzchnie, np. przekrój wzdłużny w płaszczyźnie symetrii modelu, płaszczyznę poziomą przechodzącą przez środek kół. Wykonać wizualizacje: kontury ciśnień i prędkości, wektory, linie prądu. Sprawdzić wielkość współczynników aerodynamiczny i wykonać wykresy porównawcze ciśnień na obrysach opon.

Tabela z zestawieniem współczynników oporu i siły nośnej:

	Сх		Су	
Wariant	przód	tył	przód	tył
Nieruchome				
Obrót				
Obrót i osłony				

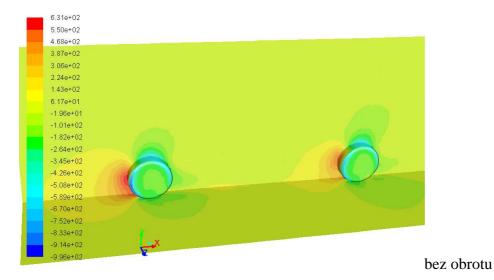
Obserwacje

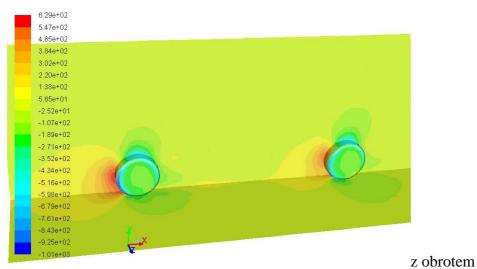
Widać różnice we właściwościach przedniego i tylnego koła, oraz wpływ obrotu kół oraz dodania osłon. Różnice w liczbach są wyraźne, natomiast w wizualizacjach ciężkie do wychwycenia, dlatego należałoby się skupić na pokazywaniu szczegółów a nie całego modelu.

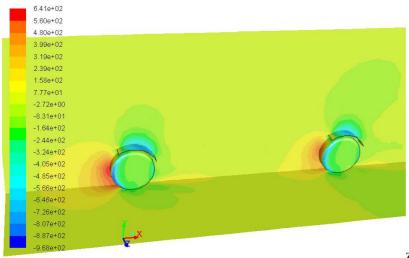
Sprawozdanie

Zestawienie wizualizacji, wartości współczynników sił aerodynamicznych oraz wykres ciśnień dla zbadanych przypadków.

Kontury ciśnienia:

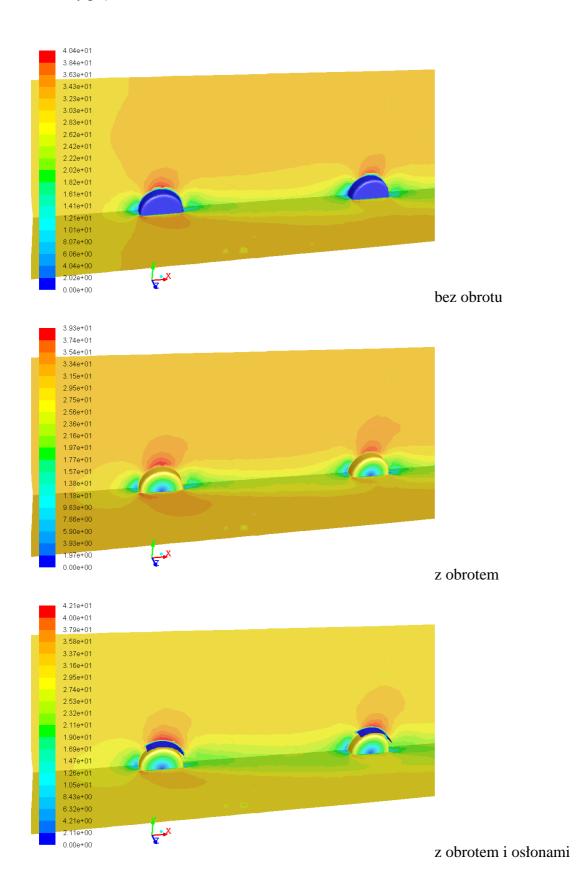

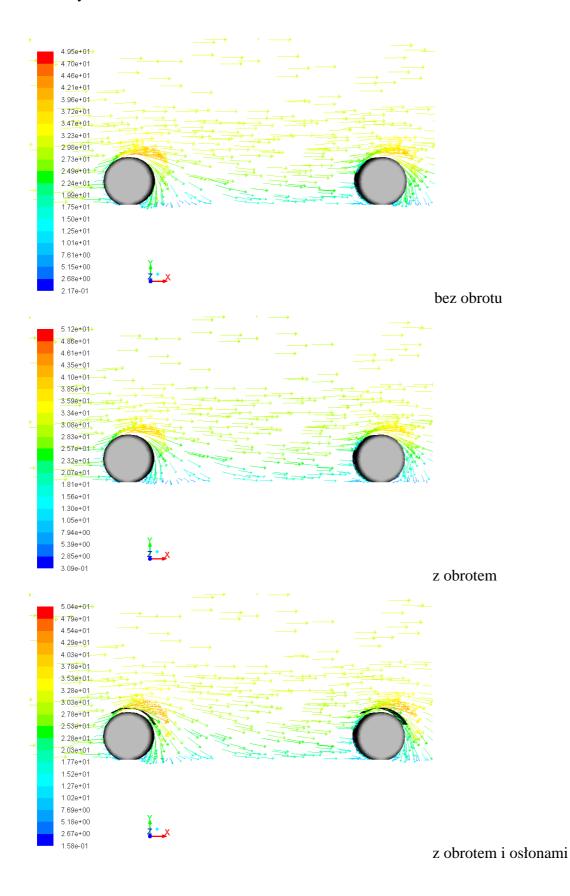

z obrotem i osłonami

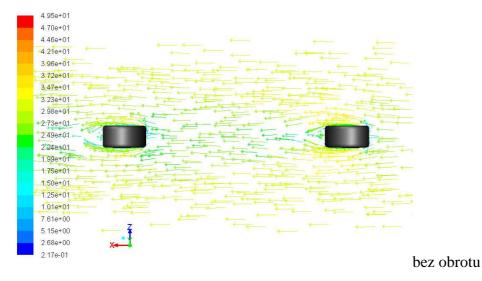
Kontury prędkości:

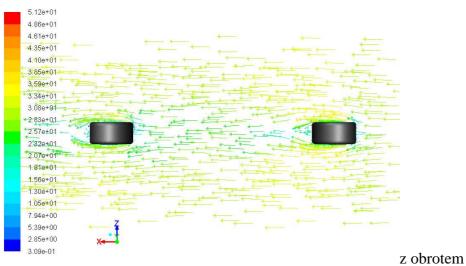

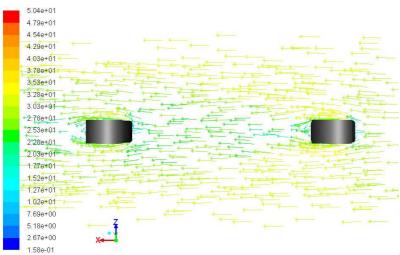
Wektory:

Wektory

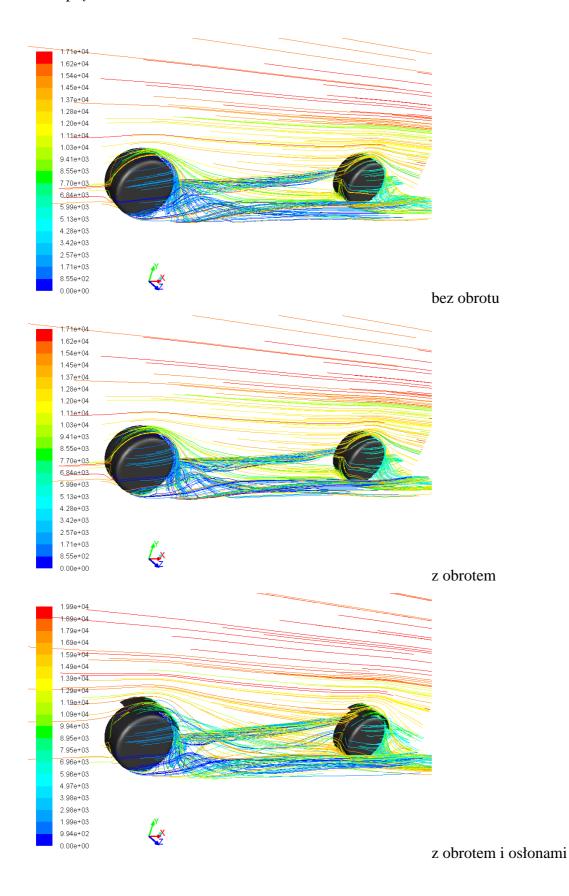

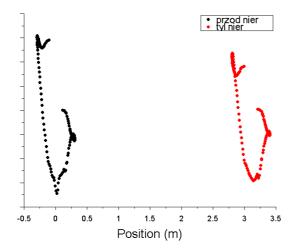

z obrotem i osłonami

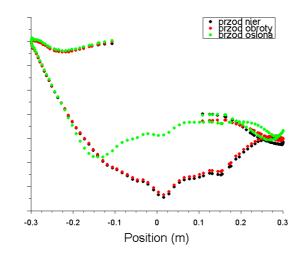
Linie prądu:

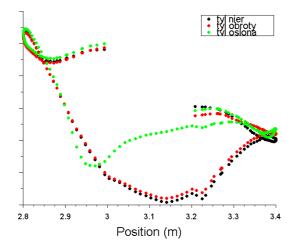
Wykresy ciśnienia na obrysie opon:

Przednia i tylna nieruchome.

Przednia dla wszystkich przypadków.

Tylna dla wszystkich przypadków.